

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Πληροφορούμεθα ότι η ειδική ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, περατώσασα τὸ ἔργον τῆς **Ἡ Ἀνωτάτη Χημικῆ Ἐκπαίδευσις** εἰς ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν Στοιχειώδη καὶ τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, ἐπιλαμβάνεται ἤδη τοῦ θέματος τῆς Ἀνωτάτης. Πράγματι δὲ ἔχει καταστῆ πλέον κοινὴ συνείδησις ἡ ἀνάγκη ἀναμορφώσεως τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας τῆς Χώρας εἰδικώτερον δὲ τῆς Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Παιδείας.

Διὰ τὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Χημικὴν Ἐκπαίδευσιν ἀναφέρομεν ὅτι ἔχουν ὠριμάσει πρὸ πολλοῦ αἱ συνθήκαι ἀναμορφώσεώς της, δι' αὐτὸ δὲ καὶ εἶχεν ἀποφασισθῆ, κατ' ἀρχήν, ὅπως τὸ «Ἐκπαιδευτικόν» ἀποτελέσει τὸ τρίτον τμήμα (ἐκτὸς δηλαδὴ ἀπὸ τὸ «Ἐπιστημονικόν» καὶ τὸ «Ἐπαγγελματικόν») τοῦ Β'. Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου. Δυστυχῶς, κυρίως λόγῳ ἀνεπαρκείας τοῦ χρόνου προεργασίας, δὲν ἐπραγματοποιήθη τὸ τρίτον τμήμα τοῦ ὡς ἄνω Συνεδρίου. Ἀπεφασίσθη, ὅμως, ὅπως τὸ σοβαρὸν τοῦτο θέμα, ἀποτελέσει ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια ἀντικείμενα μελέτης τοῦ Γ'. Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Πάντως διευτυπώθησαν τότε ὠρισμένοι ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὴν ἀφορομὴν γονίμων συζητήσεων.

Οὕτω διευτυπώθη ἡ ἀποψις ὅτι οἱ μέλλοντες Χημικοὶ θὰ πρέπει μετὰ τριετῆ θεωρητικὴν καὶ **Εἰδίκευσις** Ἐργαστηριακὴν Σπουδὴν τῆς Καθαρᾶς Χημείας νὰ παρακολουθοῦν ἕνα διετὴ κύκλον συστηματικῆς εἰδικεύσεως ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐπὶ μέρους τομεῖς τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας.

Δεδομένου δὲ ὅτι οἱ δύο κύριοι τομεῖς τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος εἶναι ἡ Γεωργία καὶ ἡ Βιομηχανία, θὰ πρέπει ὁ ἕνας διετὴς κύκλος συστηματικῆς εἰδικεύσεως νὰ ἔχη ὡς ἀντικείμενον τὴν Γεωργικὴν Χημείαν καὶ Ἐδαφολογίαν, ὁ ἕτερος δὲ τὴν Βιομηχανικὴν Χημείαν καὶ Χημικὴν Μηχανικὴν.

Ἡ εἰδίκευσις εἰς ἕνα τομέα τῆς Ἐφηρμοσμένης Χημείας, δὲν θ' ἀποτελῆ φυσικὰ, τυπικὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν πρόσληψιν τοῦ Χημικοῦ εἰς οἰανδήποτε θέσιν ἐφόσον ἡ εἰδίκευσις αὕτη θὰ προϋποθέτῃ τὴν Θεωρητικὴν καὶ Ἐργαστηριακὴν Σπουδὴν τῆς Καθαρᾶς Χημείας, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν νοεῖται εἰδίκευσις. Τὸ ὅτι ἡ συστηματικὴ, ἀποκλειστικῶς χημικὴ κατάρτισις προϋποτίθεται πάσης εἰδικεύσεως εἰς ἕνα τομέα τῆς Χημείας, διαφεύγει πολλᾶκις τῆς προσοχῆς καὶ ἐκπροσώπων, ἐνίοτε, Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι διὰ τῆς ἀπλῆς συσσωρεύσεως μαθημάτων τῶν ἐπὶ μέρους κλάδων τῆς Χημείας ἢ βοηθητικῶν τοιούτων (εἰς βάρος τῶν κυρίως χημικῶν μαθημάτων) εἶναι δυνατόν νὰ λυθῇ

τὸ πρόβλημα τῆς πληρεστεράς ἀνωτάτης χημικῆς κατάρτισεως.

Κατὰ τὰ τρία, λοιπόν, πρῶτα ἔτη τῶν βασικῶν σπουδῶν τῆς Καθαρᾶς Χημείας, κύρια μαθήματα θ' ἀποτελοῦν ἀντιστοιχῶς ἡ Ἀνόργανος, ἡ Ὄργανικὴ καὶ ἡ Φυσικοχημεία (καί, φυσικὰ, καὶ ἡ Ἀναλυτικὴ καὶ διὰ τὰ τρία ἔτη).

Κατὰ τὴν διετῆ ἔξ ἄλλου εἰδίκευσιν εἰς τὴν Γεωργικὴν Χημείαν ἀντικείμενα μελετῶν θ' ἀποτελοῦν: τὸ ἔδαφος, τὰ λιπάσματα, τὰ φυτοφάρμακα κλπ., ἡ γεωργικὴ τεχνολογία, αἱ βιομηχαναὶ τροφίμων καὶ ποτῶν, αἱ ζυμοχημικαὶ βιομηχαναὶ καὶ ἐν γένει αἱ γεωργικαὶ βιομηχαναὶ κλπ.

Τέλος κατὰ τὴν διετῆ εἰδίκευσιν εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Χημείαν ἀντικείμενα σπουδῶν θ' ἀποτελοῦν: ἡ χημικὴ μηχανικὴ (μελέται, σχέδια, ὑπολογισμοὶ κλπ. χημικῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων κλπ.), ἡ ἠλεκτροχημεία, ἡ μεταλλουργία, ἡ βιομηχανία συνθετικῶν χημικῶν προϊόντων, χρωμάτων, φαρμάκων, πλαστικῶν κλπ.

Παρατηρεῖτο, ἐν προκειμένῳ, ὅτι διὰ τῆς εἰδικότητος τῆς Γεωργικῆς Χημείας θ' ἀπεκλείετο τοῦ λοιποῦ ἡ ὑποκατάστασις τῶν Χημικῶν ὑπὸ Γεωπόνων εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς γεωργικῆς χημείας, ὅπως συμβαίνει σήμερον ἐπὶ ζῆμίᾳ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Διὰ τῆς συστηματικῆς, ἔξ ἄλλου, εἰδικεύσεως εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Χημείαν καὶ τὴν Χημικὴν Μηχανικὴν θὰ ἐδίδοτο οὐσιαστικὸν περιεχόμενον εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ Χημικοῦ Μηχανικοῦ, τίτλος ὁ ὁποῖος ὑφίσταται σήμερον ἄνευ οὐσιαστικοῦ ἀντικρῦσματος.

Φρονοῦμεν ὅτι αἱ ἀπόψεις αὐταί, οὔτε ἀνεδαφικαὶ εἶναι σήμερον, οὔτε ἀπρα-

Ἡ Βιολογικὴ Χημεία γατοποιήτοι. Νομίζομεν, μάλιστα, ὅτι σήμερον (ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δύο, ὡς ἄνω, κύκλους εἰδικεύσεως) ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη καὶ ἐνὸς τρίτου κύκλου διετοῦς εἰδικεύσεως εἰς ἕνα τομέα τῆς Χημείας, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὰ τελευταῖα πρὸ παντὸς ἔτη, σημειώνει τεραστίαν ἀνάπτυξιν διεθνῶς, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὴν πρόοδον καὶ εἰς τὴν χώραν μας.

Πρόκειται περὶ τοῦ τομέως τῆς Βιολογικῆς Χημείας.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι ὑφίστανται σήμερον εἰς τὴν χώραν μας καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀπορροφήσεως τῶν βιοχημικῶν (ἐφ' ὅσον π.χ. θ' ἀπεφεύγετο τοῦ λοιποῦ ἡ ὑποκατάστασις τῶν Βιοχημικῶν ὑπὸ Ἰατρῶν εἰς τὴν κλινικὴν Χημείαν), ἀλλὰ καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀναπτύξεως τῆς βιοχημικῆς ἐρεῦνης.

Γενικῶς δὲ ὁ διετὴς αὐτὸς κύκλος εἰδικεύσεως θὰ

ηδύνατο να προμηθεύσει εις την χώραν χημικούς προετοιμασμένους δια την καθαράν, την θεμελιώδη χημικήν έρευναν, δια την μικροχημείαν κλπ.

Και δια να τελειώνωμεν, φρονοῦμεν ὅτι αἱ ἀπόψεις αὐταὶ (ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔτυχον συστηματικῆς ἐπεξεργασίας) πρέπει ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐπὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως ἀρμοδίων.

Πολὺ περισσότερον ἐφ' ὅσον τὸ θέμα τῆς ἀναμορφώσεως τῆς Ἀνωτάτης Χημικῆς Παιδείας ἐπέιγει.

Πληροφορούμεθα ὅτι συνεστήθη προσφάτως Ὁργανισμὸς Προλήψεως Ἀ-

Τὰ ἐργατικά ἀτυχήματα τυχημάτων, στενῶς συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος καὶ ἀποβλέπων, μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

Τὸ θέμα τῶν ἀνησυχητικῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀξιθθέντων ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἀφορᾷ καὶ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους μας, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομικὴν τοιαύτην. ἐφ' ὅσον αὐτὰ σημειῶνουν φθορὰν τόσον τοῦ βιομηχανικοῦ μας ἐξοπλισμοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐργασιακοῦ μας δυναμικοῦ (πολυτίμων δηλαδὴ ἐθνικοοικονομικῶν κεφαλαίων) καὶ συνεπάγονται δαπάνας ἀποκαταστάσεως τῶν κλπ.

Τὰς ὡς ἄνω ἀπόψεις ἀνέπτυξεν ἡ Ε. Ε. τοῦ Β. Π. Χ. Σ. εἰς γενικώτερα ὑπομνήματά της πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Βιομηχανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ Ἐργασίας ἀφ' ἑτέρου. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι οἱ Χημικοὶ ὡς ἐπιστημονικοὶ προϊστάμενοι πολλῶν καὶ ποικίλων ἐργασίων, εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν ἀρμοδιοὶ νὰ βοηθήσουν τὸν νεοσυσταθέντα ὀργανισμὸν καὶ νὰ ὑποδείξουν τρόπους καὶ μέσα προλήψεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

Καὶ ἄλλοτε μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Διεύθυνσιν Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας δι' ὅσην δραστηριότητα ἐπιδεικνύει περὶ τὴν ἐ-

Διὰ τὴν Ἐπιθεωρήσιν Ἐργασίας

φαρμογὴν τοῦ Ν. 3518.

Διὰ τοῦ σημερινοῦ μας σημειώματος θὰ τὴν παρακαλέσωμεν ὅπως συστήσῃ εἰς ὀρισμένους ἐκ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἐργασίας νὰ μὴ ἐνδίδουν εἰς παρελκυστικὰ συζητήσεις μετὰ τῶν ὑποχρέων Βιομηχανιῶν αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὸν ἐμπαιγμὸν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας καὶ εἰς τὴν καταστρατήγησιν τοῦ ὡς ἄνω κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοοικονομικοῦ Νόμου.

Κατ' ἀρχὴν εἶναι εὐχάριστον τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἠξήθη κάπως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Ε. Μ. Π.

Ἐπιβάλλεται δὲ ἡ ἔτι περαιτέρω αὔξησις τοῦ ἀ-

ριθμοῦ αὐτῶν καὶ μάλιστα κατὰ ποσοστὸν δυνάμενον, σὺν τῷ χρόνῳ, νὰ καλύψῃ τὰς ἐκ τῆς ἐπιτειομένης ἑλλείψεως Πολιτικῶν Μηχανικῶν δυσχερείας τῆς Χώρας.

Διότι γενικὴ εἶναι ἡ ἀντίληψις ὅτι αἱ ἐκ τῆς ἑλλείψεως Πολιτικῶν Μηχανικῶν δυσχερεῖαι δυσκόλως δύνανται νὰ ἀρθοῦν ἰδίως ὡς πρὸς τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον (καὶ παρὰ τὸ Τεχνικὸν Ἐπίδομα) ἀντιμετωπίζει τεραστίαν δυσκολίαν διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρῶσιν τῶν ἀντιστοίχων ὑπηρεσιῶν του.

Θεωροῦμεν δὲ ἀδικαιολόγητον πᾶσαν ἀντίρροσιν τῶν Ἀρχῶν τοῦ Πολυτεχνείου διὰ τὴν ἐγγραφὴν μεγάλου ἀριθμοῦ Σπουδαστῶν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν αἱ δυνατότητες ἐκπαιδεύσεως πολὺν περισσοτέρων.

Φοβούμεθα δὲ ὅτι συντόμως οἱ ἀρμοδιοὶ Καθηγηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου θὰ εὐρεθοῦν ὑπόλογοι ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους δι' ὅσην ἑλλειψὶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, ἐπὶ σειρὰν ἔτων, παρεσκεύασαν.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Σπουδαστῶν εἰς

Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τὰς Σχολὰς Πολιτικῶν Μηχανικῶν

καὶ Μηχανολόγων, ὀφείλει νὰ φροντίσῃ καὶ τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον.

Ἄν ἀρκεῖ νὰ διαπιστῶνῃ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ ὅτι δὲν συνεπληρώθησαν εἰσέτι, διὰ Πολιτικῶν Μηχανικῶν, τὰ κενὰ τῶν ἀντιστοίχων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ ὅτι οἱ Μηχανολόγοι εἶναι σήμερον δυσεὔρετοι κ.λ.π.

Οὔτε ἀποτελεῖ δικαιολογίαν ἡ διαπίστωσις ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν εἶναι μόνον Ἑλληνικὸν ἀλλ' ὅτι ἔχει λάβει τρομακτικὰ διαστάσεις εἰς τὴν ξένην.

Διὰ μίαν τεχνικῶς προηγμένην Χώραν τὸ φαινόμενον τοῦτο δύναται νὰ ἐξηγηθῇ διὰ μίαν Χώραν ὅμως καθυστερημένην ὡς ἡ ἰδική μας, εἶναι ἀδικαιολόγητον.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Οἰκονομικῶν ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλικὴν Ἀεροπορίαν ὑπηρετούντων Χημικῶν τῶν συνδεομένων διὰ σχέσεως ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Δι' αὐτὸ (καὶ πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῶν διενέξεων) προσηρμόσθησαν αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας Ἐπιστημόνων Χημικῶν, προβλεπόμενα.

Διερωτώμεθα συνεπῶς διατί εἰς τὴν (σύμφωνον, ἄλλως τε πρὸς τὸν Νόμον) ἀναπροσαρμογὴν αὐτὴν δὲν περιελήφθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Χημικοὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς ἄλλας στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας ὅπως εἶναι π. χ. τὸ Χημεῖον τοῦ Βασιλικοῦ Ναυστάθμου.

Γ. Γ.

Υπό του Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. προτείνονται ὡς Πρόεδρος τῆς Γ. Συνελεύσεως ὁ Κος Π. Λεονταρίτης καὶ ὡς Γραμματεῖς ὁ Κος Θ. Ἀργυρίου καὶ ἡ Δις Μ. Στυλιανῶ.

Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις καὶ ἀναλαμβάνουν οἱ ἀνωτέρω τὰ καθήκοντά των.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγούμενης Συνελεύσεως (τῆς 17-2-57) τῶν ὁποίων περίληψις ἔχει δημοσιευθῆ εἰς τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ὁ Κος Ἄγγ. Δημητρίου παρατηρεῖ: ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ περίληψεις τῶν Πρακτικῶν τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων θὰ διατυποῦνται ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τρόπον, δὲν ἔχει ἀντίρρησην ἐπὶ τῆς προταθείσης ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν.

Ἐγκρίνονται τὰ πρακτικά καὶ ἀκολουθῶς δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Γ. Ρεγκούταν ὁ ὁποῖος ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του μέχρι τῆς παρούσης Γ. Συνελεύσεως. (Σημ. Τὸ κείμενον τῆς λογοδοσίας ἐδημοσιεύθη εἰς προηγούμενον τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»).

Ἀκολουθεῖ συζήτησις ἐπὶ τῆς λογοδοσίας:

Ὁ Κος Γράναφίδης: Ἀναφέρει ὅτι πράγματι τὸ νέον Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του ἀπηύθυνε καὶ πρὸς τὸν Σύνδεσμον Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεκαλεῖτο τὴν συμπαραστάσιν τῶν ἀδελφῶν Διοικήσεων διὰ τὴν εὐδωσίαν τοῦ ἔργου του.

Κατόπιν αὐτοῦ μέλη τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Δ.Υ. παρουσιάσθησαν εἰς τὸ συνεδριάζον Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως καὶ ἔθεσαν τὸ θέμα τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος τὸ ὁποῖον εἶναι ἠθικῆς σημασίας θέμα, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ διαχωρίζονται οἱ Χημικοὶ εἰς Χημικὸς Πρώτης καὶ Δευτέρας Τάξεως.

Μετὰ μακρὰν καθυστέρησιν τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως συνήντησε τὸν Ὑπουργὸν Κον Ἀλιπράντην ὁ ὁποῖος διετύπωσε τὴν ἀποψιν ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος εἰς ὅλους τοὺς Χημικοὺς θὰ ἐπιβαρύνῃ πολὺ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι τοῦτο θέμα τῶν Ὑπουργῶν κ. κ. Χέλμη καὶ Θηβαίου.

Μετὰ ὁκτὼ ἡμέρας τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τῶν Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐπεσκέφθησαν ἐκ νέου τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐνώσεως ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὗτος πραγματοποιήσει συνάντησιν μετὰ τῶν ὡς ἄνω Ὑπουργῶν παρ' ὅλον ὅτι εἶχεν ἀναλάβει.

Μετὰ ταῦτα ἀνέλαβε τὸ Συμβούλιον τῶν Χημικῶν Δ.Υ. νὰ λύσῃ τὸ θέμα τοῦτο. Μέχρι τῆς σιγμῆς ὅμως δὲν ἐπέτυχε τίποτε.

Ἀκολουθῶς ζητεῖ νὰ δοθῇ ἐντολὴ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως νὰ καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἐν συνεχείᾳ ἀμφισβητεῖ τὴν συμβολὴν τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν 50 χημικῶν τοῦ

Γ. Χ. Κ. καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως διὰ τοὺς ἡμερομισθίους χημικοὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Διατυπώνει τέλος ἀντιρρήσεις διὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας συντασσομένου Σχεδίου Νόμου περὶ Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας.

Ὁ Κος Ἰσαακίδης: Ἐπικαλούμενος ἀτομικῶν του περίπτωσιν ἀναφέρει ὅτι οἱ Χημικοὶ δὲν εἶναι ἐπαρκῶς καταχωρωμένοι, οὔτε ὡς πρὸς τοὺς ἔργους ἐργασίας, οὔτε καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλισιν των (κλάδου ὑγείας, ἀεργίας καὶ συντάξεως). Συνιστᾷ ὅπως ἡ Ἐνωσις ἀκολουθῆ περισσότερον ρεαλιστικὴν πολιτικὴν ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ καλλιτέρους ἔργους ἐργασίας, συνταξιοδοτήσεως κλπ. τῶν Χημικῶν. Τέλος συνιστᾷ τὴν πρόσληψιν Νομικοῦ Συμβούλου ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως.

Ὁ Κος Ἀλεξ. Παπαδημητρίου ἀναφερόμενος εἰς τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον τοῦ νέου Δ.Σ. (τὸ ὅποιον οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ συνέχισιν τοῦ προηγούμενου) ἐπαινεῖ τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν προσπάθειάν του νὰ στερεώσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐνώσεως. Ἐδῆχριστεῖ ἐπίσης τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως διὰ τοὺς ἡμερομισθίους κλπ. Χημικοὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Δ.Σ. εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν 50 Χημικῶν τοῦ Γ.Χ.Κ. καθὼς καὶ διὰ τὰς ἐνεργείας του διὰ τὴν ἐπαυφορὰν τῶν δάσει τοῦ Ν. 2500 ἀπολυθέντων συναδέλφων δὲν ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ γνώμη. Διὰ τὰς προσπάθειάς τοῦ Δ.Σ. περὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ἰδρυμάτων Ἐρευνῆς εὐχεται καλὴν ἐπιτυχίαν. Ἐπαινεῖ τέλος καὶ τὸ συνεχῶς βελτιούμενον περιεχόμενον τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Λυπεῖται διότι δὲν εὐρίσκει ἄλλα θετικὰ σημεῖα τοῦ Δ.Σ. νὰ ἐξάρῃ. Εὐχάριστος θεβαίως εἶναι ἡ διάθεσις τοῦ Δ.Σ. νὰ μὴ μονοπωλήσῃ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν σοφίαν ἀλλὰ νὰ συνεργασθῇ μετὰ τὰς ἀδελφὰς Διοικήσεις. Παραπονεῖται ὅμως διότι εἰς τὰς ἐπὶ μέρος ὁργανώσεις δὲν περιλαμβάνεται καὶ ὁ Σ.Χ.Δ.Υ. Ἐισερχόμενος εἰς τὸ θέμα τοῦ διὰ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος δημιουργηθέντος ἐξωφρενικοῦ διαχωρισμοῦ τῶν Χημικῶν εἰς δύο κατηγορίας παρατηρεῖ ὅτι ἀτυχῶς οἱ ἡγέται μὲς περιωρίσθησαν εἰς διαβήματα παρὰ τῆ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἀναφέρει ὅτι ἐκπρόσωποι τοῦ Δ.Σ. τοῦ Σ.Χ.Δ.Υ. παρουσιάσθησαν εἰς τὸ συνεδριάζον Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως, καὶ ἐξήτησαν τὴν πλέον ἐνεργὸν δράσιν ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι τὸ ἀποφασισθὲν κοινὸν διάδημα ἐκπροσώπων τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς μετὰ τῆς ἡγετίας τῆς Ἐνώσεως. Ἀντιθέτως ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Δ.Σ. τῶν Χημικῶν Δ.Υ. ἐχαράκτηρισθη ὡς «πίεσις» ὑπὸ τῶν διοικούντων τὴν Ἐνωσιν.

Ἀκολουθῶς κάμνει ἐκκλήσιν πρὸς τὴν Συνέλευσιν ὅπως συστήσῃ εἰς τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως νὰ ἐπιληφθῇ μετὰ μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος τοῦ θέματος τούτου τὸ ὅποιον δὲν εἶναι μόνον οἰκονομικὸν ἀλλὰ καὶ θέμα ἠθικῆς τάξεως.

Τέλος αναφέρει την ανάγκην συνεχίσεως τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν μονιμοποίησιν τῶν ἡμερομνησίων Χημικῶν.

Ὁ Κος Παπαγιάννης ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἠθικῆς τάξεως θέματος τῆς διακρίσεως μεταξὺ Χημικῶν Πολυτεχνείου καὶ Πανεπιστημίου ὑποστηρίζει ὅτι ὅλοι οἱ Χημικοὶ πρέπει νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου. Ὑπενθυμίζει ἀκολούθως ὅτι κατὰ τὴν προηγουμένην Γενικὴν Συνέλευσιν, ὁ κ. Γραναφίδης ὡς Γραμματεὺς τοῦ Σ.Χ.Δ.Υ. ὑπεστήριξε τὴν ἄποψιν ὅτι πρέπει νὰ περιμένωμεν νὰ λάβουν πρῶτοι τὸ Τεχνικὸν Ἐπίδομα οἱ Χημικοὶ τοῦ Πολυτεχνείου.

Ὁ Κος Γραναφίδης παρεμβάδων παραδέχεται ὅτι πράγματι ἐξήγησε νὰ μὴ γίνῃ θέρυθος γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό, τῶρα ἔμως νομίζει ὅτι δυνάμεθα νὰ τὸ διεκδικήσωμεν καὶ ἡμεῖς.

Ὁ Κος Παπαγιάννης συνεχίζων ἐπαναλαμβάνει ὅτι ὅλος ὁ Χημικὸς Κόσμος τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει νὰ κινηθῇ διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἠθικῆς τάξεως αὐτοῦ θέματος.

Ὁ Κος Μπακόλας: Ἀναγνωρίζει ἐν πρώτοις τὸ πόσον δύσκολα εἶναι τὰ προβλήματα τῶν ὁποίων τὴν λύσιν ἐπιδιώκει ἡ Ἑνωσις. Ἐκ τῆς λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων ἐμόρφωσε τὴν γνώμην ὅτι τὸ Δ.Σ. ἡττολήθη καὶ μὲ πολλὰ θέματα καὶ κατὰ τρόπον συστηματικόν. Φρονεῖ ἔμως ὅτι τὸ Δ.Σ. πρέπει νὰ πλαισιουτῆται ἀπὸ ὅλους τοὺς Χημικοὺς εἰς τὰς ἐνεργείας του. Παρατηρεῖ ὅτι οἱ προλαλήσαντες συνάδελφοι δὲν ὑπέδειξαν συγκεκριμένους τρόπους ἀντιμετωπίσεως τῶν θεμάτων. Διὰ τὸ Τεχνικὸν Ἐπίδομα ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ θίγονται οἱ Χημικοὶ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι οἱ ὅποιοι συμβάλλουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς Οἰκονομικῆς, Φοροτεχνικῆς, Ἐμπορικῆς, Βιομηχανικῆς κλπ. πολιτικῆς τοῦ κράτους μας, δύνανται νὰ ἐπιτύχουν τὴν δικαίαν διεκδικήσιν των διὰ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τὰς ἐργασίας των.

Ὁ Κος Γραναφίδης παρεμβάδων διαφωνεῖ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Κος Μπακόλας: Ἐπιμένει ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν αὐτὸς εἶναι ὁ ἀποδοτικώτερος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος τούτου ἐκ μέρους τῶν Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν Τεχνικῶν, Φοροτεχνικῶν κλπ. ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους μας.

Ὁ Κος Καλλιέρος: Φρονεῖ ὅτι ἡ παροχὴ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος εἰς τοὺς Χημικοὺς τοῦ Πολυτεχνείου ἀποτελεῖ ἐπίτευγμα δι' ὅλους τοὺς Χημικοὺς. Πιστεύει δὲ ὅτι μὲ ἐνεργείας μεγάλου σθένους θὰ δοθῇ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς Χημικοὺς τοῦ Πανεπιστημίου.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ. καὶ τῆς Κ.Ε.Α. (τὸ ὁποῖον ἐθίγη εἰς τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων καὶ εὐρύτερον, κάπως, ἐσχολιάσθη εἰς πρόσφατον τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν») καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον κινδυνεύει ἡ ἐν πολλοῖς δασυμοδίωτος Βιομηχανία μας, φρονεῖ ὅτι ἡ Ἑνωσις ὀφείλει νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ ἄλλας ὁργανώσεις, νὰ προδῇ εἰς τὰς δεούσας ὑποδείξεις πρὸς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας κλπ. Διὰ τὰς Γεωργικὰς Βιομηχανίας αἱ ὁποῖαι ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων, παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐπανδρωθῶν ὅλοι διὰ τῶν ἀπαραιτήτων Χημικῶν. Ἀναφερόμενος εἰς σχετικὸν σχόλιον τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

παρατηρεῖ ὅτι αἱ Τράπεζαι καὶ ἐν γένει οἱ ὀργανισμοὶ οἱ ἀσκούντες τὴν βιομηχανικὴν πίστιν πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν διὰ Χημικῶν εἰς τὸ ἔργον των.

Τέλος ἐπικρίνει τὸ Δ.Σ. τῆς Ἑνώσεως διότι (ἐκτὸς ἐνὸς σχολίου εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά») εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐκδήλωσιν προέβη, ἀναφερομένην εἰς τὸ θέμα τῆς καταργήσεως τῶν θερμοπυρηνικῶν ἔπλων ἔπως ἕκασταν τοῦτο πολλὰ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ὁργανώσεις. Καταθέτει δὲ σχετικὸν ψήφισμα καὶ προτείνει ὅπως ἐγκριθῇ τοῦτο ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ Κος Δοροκοπούκης: Προτείνει τὴν ἔνταξιν τῶν Χημικῶν εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον.

Ὁ Κος Ἄγγ. Δημητρίου: Ἀναφέρει ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον οὐσιαστικῶς παρὰ τὴν θέλησιν του διότι πρόθεσιν εἶχε νὰ παρακολουθήσῃ μόνον τὴν παροῦσαν Γενικὴν Συνέλευσιν. Ἡ ἀνάγνωσις ἔμως τῆς λογοδοσίας καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις τῶν ὑποχρεώσεων νὰ γνωρίσῃ πρὸς τὸ σῶμα ὅτι οὐδεμίαν τρέφει ἐλπίδα περὶ τῆς ἐπιτυχῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν πραγματικῶς συνεχόντων τοὺς Χημικοὺς ζητημάτων. Φρονεῖ δὲ ὅτι τὰ ἴδια (ἴσως μάλιστα καὶ ἐπιτυχέστερον) θὰ δύνανται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ὑπενθυμίζει ἀκολούθως ὅτι ἀπὸ μακροῦ χρόνου κρούει τὸν ἐκ τοῦ ὑπερεπαγγελματισμοῦ κίνδυνον τοῦ ὁποίου ὅλην τὴν ἔκτασιν δὲν ἔχουν σταθμίσει οἱ ἐκ τῶν συναδέλφων νεώτεροι κυρίως.

Διὰ τὸ θέμα τῶν θερμοπυρηνικῶν δοκιμῶν φρονεῖ ὅτι ἀποτελεῖ ἄστοχον ἀπασχόλησιν καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων καθαρὰν οὐτοπίαν τὸ νὰ βαυκαλιζώμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἀσκήσωμεν πῆσιν εἰς τοὺς μεγάλους, ὅταν ζητήματα ἀπὸ μακροῦ χρονίζοντα καὶ ἀναφερόμενα εἰς τὴν δυνατότητα λήψεως ὑπουργικῶν ἀκόμῃ ἀποφάσεων πρὸς ἐπίλυσιν αὐτῶν, ἀναμένουν ἀπὸ μακροῦ τὴν λύσιν.

Ὁ Κος Στεργιόπουλος: Ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος καὶ εἰς τοὺς Χημικοὺς τοῦ Πανεπιστημίου, γνωρίζει ὅτι ὡς Πρόεδρος τῶν Χημικῶν Δ. Υ. (ἀλλὰ καὶ μέλος τοῦ Δ. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ.) διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ἀπρόθυμον συμπαράστασιν τῆς Ἑνώσεως καὶ ὅτι ἡ διαμαρτυρία του ἀνεγράφη εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Κος Μαρανῆς: Παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Στεργιόπουλος γνωρίζει πόσον ἐξαιρετικὰ λεπτὸν καὶ δύσκολον εἶναι τὸ θέμα τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος ὅπως τὸ ἀνεγνώρισεν, ἄλλωστε, καὶ ὁ κ. Γραναφίδης. Ἐπομένως τὸ Δ. Σ. ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ μὲ περίσκεψιν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὁλόκληρης.

Ὁ Κος Καρῆς: Παρατηρεῖ ὅτι ἡ στάσις τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. τῶν Χημικῶν Δ. Υ. ὅταν (μὲ ἀρκετὴν καθυστέρησιν) ἦλθαν νὰ ζητήσουν τὴν συμπαραστάσιν τῆς Ἑνώσεως, ἦτο πράγματι ἐπιθετικὴ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐφ' ὅσον τὸ θέμα τοῦτο ἐνδιαφέρει (καὶ συγκινεῖ) τὴν ὁλόκληρη τῶν Χημικῶν, δὲν ἐνδείκνυνται αἱ μεμονωμέναι καὶ ἀσυντόμιστοι ἐνέργειαι καὶ παρουσιάσεις τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Δ. Υ. Ὁ Πρόεδρος τῶν Χημικῶν Δ. Υ. κ. Στεργιόπουλος γνωρίζει τὰς ἐνεργείας τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑνώσεως καὶ πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρμοδίους (οἱ ὅποιοι σημειωτέον, ἦσαν

της γνώμης να αφαιρέσουν το Τεχνικόν Ἐπίδομα καὶ ἀπὸ τοὺς Χημικοὺς τοῦ Πολυτεχνείου) καὶ πρὸς τὰς Φυσικομαθηματικὰς Σχολὰς τῶν Πανεπιστημίων μας καὶ ἀλλαχοῦ. Ὅπως γνωρίζει ἐπίσης ὅτι τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως ἔχειρσθή ἐπιτυχῶς τὸ θέμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συλλογικῆς συμβάσεως διὰ τοὺς ἡμερομισθίους Χημικοὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Δὲν πρέπει λοιπὸν, μέλη τῆς Διοικήσεως τῶν Χημικῶν Δ. Ὑ. ν' ἀμφισβητοῦν τὴν πραγματικότητά.

Διὰ τὸ ἀπὸ μακροτάτου χρόνου ὑφιστάμενον θέμα τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ἡμερομισθίων Χημικῶν τοῦ κράτους (καὶ διὰ τὸ ὅποιον ἐνεργεῖ τὸ Δ. Σ.) παρατηρεῖ ὅτι εἶναι τοῦτο πολὺπλοκον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐνταξιν καὶ τὴν τύχην τῶν ἐπὶ ἰδεΐαν καὶ πλέον ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων Χημικῶν δι' αὐτὸ δὲ καὶ τὸ Δ. Σ. ἔχει ζητήσῃ τὰς ἀπόψεις τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων.

Ὁ Κοσ. Μ. Γεωργαλάκης: Ἀναφέρει ὅτι ὡς Πρόεδρος τοῦ Σ.Χ.Β. παρακολουθεῖ μ' ἐνδιαφέρον τὰς ἐνεργείας τοῦ Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. διὰ τὸ Τεχνικὸν Ἐπίδομα διότι φρονεῖ ὅτι ἡ χορήγησις αὐτοῦ εἰς ἔλλους τοὺς Χημικοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους θὰ ὑπεβοήθει τὰς μισθολογικὰς διεκδικήσεις τῶν Χημικῶν τῆς Βιομηχανίας. Ἐκ τῶν ἐπαφῶν του μετὰ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου διεπίστωσεν ὅτι ἀπὸ τὰς ἰδίας δυσκολίας διήλθον καὶ ἐκεῖ. Συνιστᾷ ψυχραιμίαν διότι νομίζει ὅτι ἀψυχρολόγητος ἀνακίνησις τοῦ θέματος θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν ἀπώλειαν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος καὶ διὰ τοὺς Χημικοὺς τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐξ αὐτοῦ δὲ πηγάζει καὶ ἡ σύνεσις τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως περὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ θέματος.

Ὁ Κοσ. Ἄγγ. Δημητρίου: Δευτερολογῶν τονίζει ὅτι τὸ ἔκαμεν ἐντύπωσιν πρὸ παντὸς ἡ στάσις τοῦ Κομ. Γεωργαλάκη ὁ ὅποιος νομίζει ὅτι δύναται ν' ἀγνοῇ τὸ θέμα τοῦ μισθολογίου τῶν μισθωτῶν Χημικῶν - Χημικῶν Βιομηχανίας κ.λ.π. ὅταν ἔχη τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Βιομηχανίας. Τὴν

ἐπὶ τοῦ βασικοῦ τούτου θέματος ἀκολουθουμένην τακτικὴν θεωρεῖ, ὁ Κοσ. Δημητρίου ὡς τακτικὴν πολιτικῆς στρουθοκαμηλισμοῦ τῆς ὁποίας τὰς συνεπείας δρέπομεν καὶ δυστυχῶς θὰ δρέψωμεν πλέον ἐκδήλως εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. Κοσ. Νεῦρος ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιδόματος ἀναφέρει ὅτι πράγματι διὰ τὸ ὡς ἄνω θέμα παρουσιάσθησαν εἰς τὸ Δ. Σ. τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τοῦ Σ. Χ. Δ. Ὑ., μὲ τάσεις πιεστικὰς. Ἡμεῖς ὅμως γνωρίζομεν ὅτι τὸ θέμα εἶναι πολὺ σοβαρὸν καὶ ἐπιβάλλεται περίσκεψις. Ἦδη ὁ κ. Ἀλιπράντης εἰς τὸν ὅποιον παρουσιάσθημεν παρετήρησεν ὅτι τὸ Τεχνικὸν Ἐπίδομα ἔλων τῶν Χημικῶν Δ. Ὑ. θὰ ἐπεβάρυνε τὸν προϋπολογισμόν μὲ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς 350 χιλιάδας δραχμῶν, ἔδειξε δὲ τὴν διάθεσιν νὰ τὸ ἀφαιρέσῃ καὶ ἀπὸ τοὺς Χημικοὺς τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκινήτοισαμεν καὶ τοὺς Καθηγητὰς τῶν Πανεπιστημίων. Ἀνεμέναμεν δὲ νὰ γίνωμεν δεκτοὶ (μετὰ τῶν Καθηγητῶν καὶ μετὰ τοῦ Γ. Δ. τοῦ Γ.Χ.Κ.) καὶ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν Κοινοβίου. Ἀναφέρει ἀκολούθως ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ Δ. Σ. συνεχίζονται. Ἐκφράζει τέλος τὴν λύπην του δι' ὅσα εἶπεν ὁ κ. Σπυρίδουλος καὶ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς διὰ τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τῆς συζητήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Γ. Συνελεύσεως ἐρωτᾷ ἂν δέχεται ἡ Συνέλευσις ὡς θέμα αὐτῆς τὴν ὑποβολὴν ψηφίσματος ἀναφερομένου εἰς τὰς θερμοπυρηνικὰς δοκιμάς τὸ ὅποιον ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ Κοινοβίου καὶ τὸ ὅποιον ἀναγινώσκει.

Ἡ Συνέλευσις τὸ ἀποδέχεται ὡς θέμα καὶ τὸ ἐγκρίνει μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Κοινοβίου Δ. Ἐυαγγελιοπούλου, προταθεῖσαν προσθήκην ὅπως τὸ ψήφισμα ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τὰς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῶν Η.Π.Α., Ε.Σ.Σ.Δ., καὶ Μ. Βρετανίας. (Σημ. Τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος ἐδημοσιεύθη εἰς προηγούμενον Τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡλεκτρονικά - Πυρηνικά

Σύστασις Ὄργανισμοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας δι' εἰρηνικοὺς σκοποὺς.—Τὴν 24ην Αὐγούστου [ε. ἔ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ «Τεχνικοῦ Γραφείου Δοξιάδη», Ἐλευθ. Βενιζέλου 10, ἔλαβε χώραν σύσκεψις καὶ ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις ἐπὶ τῆς δυνατότητος συστάσεως ἐν Ἑλλάδι μιᾶς ἰδιωτικοῦ Δικαίου Ὄργανώσεως «διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας δι' εἰρηνικοὺς σκοποὺς» κατὰ τὸ ὑπόδειγμα παρεμφερῶν Ὄργανώσεων ὑφισταμένων ἐν Ἀμερικῇ ὡς τὸ «Fund for Peaceful Atomic Development» καὶ ἐν Εὐρώπῃ ὡς τὸ «Association Belge pour le Development Pacifique de l'Energie Atomique».

Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην παρέστησαν προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Γραφείου Δοξιάδη οἱ κ. κ. Walker L. Cislcr, Πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰδρύματος διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, Μ. Louis De Heem, Γενικὸς Διευθυντῆς τοῦ Βελγικοῦ Κέντρου Σπου-

δῶν διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἐφαρμογὴν τῆς Πυρηνικῆς Ἐνεργείας καὶ ὁ Στρατηγὸς E.R. Lucien Le Boutte, Διευθυντῆς τῆς Βελγικῆς Ὄργανώσεως διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ὡς καὶ ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς οἱ κ. κ. Κ. Ἀρλιώτης, Διοικητῆς τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, Μ. Μπρίκας, καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Κ. Γεωργαντᾶς, Γεν. Διευθυντῆς τῆς Ἐταιρίας Πτολεμαῖδος, Γ. Δράκος, Διευθυντῆς τῆς Ἐταιρίας «ΙΖΟΛΑ», Κ. Δοξιάδης, Λ. Ζέρβας, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου, Τ. Καραβίδας, Σύμβουλος Δ. Ε. Η., Θ. Κουγιουμτζέλης, καθηγητῆς Πανεπιστημίου, Α. Καλογεράς, καθηγητῆς Πολυτεχνείου, Ι. Μαγγιώρος, Μηχανικὸς Δ/ντῆς Δ.Ε.Η., Α. Μαντζαβίνος τῆς Ἐταιρίας Ἑλληνικοῦ Καλυκοποιείου καὶ Πυριτιδοποιείου, Κ. Πεζόπουλος, καθηγητῆς Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν, Γενικὸς Δ/ντῆς Δ. Ε.Η., Ι. Πεσματζόγλου, Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Κ. Παναγιωτάκης, Μηχανικὸς παρὰ τῷ Τεχνικῷ Γραφείῳ Δοξιάδη, Α. Σταυριανόπουλος, Διευθυντῆς Ὑπηρεσίας Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, Α. Τσάτσος, Γενικὸς Δ/ντῆς Ἐταιρίας Σιμέντου.

Ο κ. Cisler ανέπτυξε δι' ὀλίγων τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως τοῦ Fund for Peaceful Atomic Development, τόνισας ὅτι διὰ τούτου ἐπιζητεῖται μία παγκόσμιος συνεργασία ἐπὶ τῶν θεμάτων Ἀτομικῆς Ἐνεργείας. Ἰδιαίτερα μέριμνα, ἐτόνισεν ὁ κ. Cisler, καταβάλλεται ὅπως αἱ δραστηριότητες τῶν ἰδιωτῶν, ὄλων εἰ δυνατὸν τῶν χωρῶν, συγκεντρωθοῦν εἰς μίαν συντονισμένην προσπάθειαν συνεργασίας των με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ θέσουν «τὸ ἄτομον» εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Εἰρήνης διὰ τὴν πρόοδον καὶ βελτίωσιν τοῦ βιοτικῶ ἐπιπέδου.

Εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην, ὅπως εἶναι λογικόν, δὲν ἀπαιτεῖται μόνον ἡ παρουσία τῶν ἐπιστημόνων ἀλλὰ καὶ ἡ συμπάραστασις ὄλων τῶν ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, Βιομηχανίας, Ἐπιχειρηματιῶν, Ἐργατικῶν Ἐνώσεων κλπ.

Ὑπὸ τὸ ἴδιο πνεῦμα ὠμίλησαν καὶ οἱ κ.κ. M. Louis De Heem καὶ E. R. Lucien Le Boutte, ἀναφερθέντες κυρίως εἰς τὰς ἐν Βελγίῳ χρησιμοποιοιμένας μεθόδους διὰ τὴν διάδοσιν τῆς εἰρηνικῆς ἐφαρμογῆς τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας εἰς ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον κοινόν, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως προγραμμάτων ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὰ Σχολεῖα, τελειοποιήσεως τῶν ἐπιστημόνων, ἐρευνητικῶν προσπαθειῶν, διαλέξεων κλπ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς διαλέξεως καὶ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων μεταξὺ τῶν παρισταμένων Ἑλλήνων καὶ τῶν ξένων εἰδικῶν, συνεφωνήθη κατ' ἀρχὴν ἡ χρησιμότης τῆς συστάσεως μιᾶς τοιαύτης ἰδιωτικοῦ δικαίου Ὄργανώσεως ἐν Ἑλλάδι, ἥτις ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ὑπεβοήθει τὸ ἔργον καὶ τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς ταύτην ἐκπροσώπων τῶν ἐπιστημονικῶν, οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν Ὄργανώσεων θὰ συνέβαλε εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν παραγωγικῶν τάξεων ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς εἰρηνικῆς ἐφαρμογῆς τῆς πυρηνικῆς Ἐνεργείας, ἥτοι Βιομηχανία, Γεωργία κλπ.

Διευτυώθησαν ὑπὸ τῶν παρισταμένων αἱ ἀπόψεις πρῶτον μὲν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑστερήσῃ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν Διεθνῶν ἐξελίξεων ἐπὶ τοῦ σημαντικοῦ τούτου τομέως, δεύτερον ὅμως ὅτι θὰ πρέπει νὰ γίνῃ προσεκτικὴ μελέτη προσαρμογῆς τῶν μεθόδων ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν ἀναλόγως μετὰ τὰς ἰδιομορφίας τῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας.

Α. Ζέρβας

Πληροφορίαι διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὰς ἐφαρμογὰς τῆς πυρηνικῆς ἐπιστήμης εἰς εἰς τὰς Η.Π.Α.—Ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὄργανώσεως «Fund for Peaceful Atomic Development», 2000 Second Avenue, Detroit 26, Michigan ἐξεδόθη φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Nuclear Science and Engineering Training in the United States» περιέχον χρήσιμους πληροφορίας διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὰ Κολλεγία, τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ Ἐθνικὰ Ἐργαστήρια τῆς Ἀτομικῆς Ἐπιτροπῆς Η.Π.Α. Ἐν ἀντίτυπον εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Γραμματείας τῆς Σ. Ε. τοῦ περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικά» εἰς τὴν ὅποιαν καὶ δεῶν ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ἀνώτατα Ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα

Νέοι καθηγηταί.—Τὴν 13ην Ἰουνίου 1957 διωρίσθη νεὸς Καθηγητῆς τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁ κ. Γ. Τσατσᾶς.

Ὁ κ. Γ. Τσατσᾶς ἐνεγράφη εἰς τὸ Φαρμακευτικὸν τμήμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1929 καὶ ἀπεφοίτησε τὸ 1933 λαβὼν τὸ πτυχίον τοῦ φαρμακοποιοῦ μετὰ τὸν βαθμὸν «Ἀριστα».

Ὑπηρετήσε κατ' ἀρχὰς ὡς ὑποβοηθὸς τοῦ Φαρμακευτικοῦ Χημείου καὶ ἀκολούθως ὡς βοηθὸς τοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου μέχρι τέλους τοῦ 1936.

Τὸ αὐτὸ ἔτος ἔτυχε τοῦ κληροδοτήματος Ἡ. Βόλτου, κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων, καὶ μετέβη εἰς Παρίσιους ὅπου εἰργάσθη ἐπὶ διδακτορικῆς διατριβῆς εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ὄργανικῆς Χημείας εἰς Sorbonne ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Καθηγητρίας Κας P. Ramart-Lucas.

Τὸ 1940 μετέβη εἰς Montpellier, ὅπου συνέχισε τὰς ἐργασίας του ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δίδοις G. Cauquil (Maitre de Conferences à la Faculté des Sciences).

Τὸ 1942 ἐπανελθὼν εἰς Παρίσιους ἐπεράτωσε τὴν διδακτορικὴν του διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Etude Chimique et spectrale de quelques dérivés de la série decalhydronaphthalénique». Μετὰ ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μετὰ τὸν βαθμὸν «très honorable».

Ἀκολούθως εἰργάσθη ἐπὶ δευτέρας διδακτορικῆς διατριβῆς πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ Doctorat d'Etat en Pharmacie. Τὴν ὑπεστήριξε τὸν Ἰούνιον τοῦ 1946 καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων μετὰ τὸν βαθμὸν «très honorable et à titre exceptionnel un rapport du jury». Ἡ διατριβὴ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Τσατσᾶ ἐκρίθη ὡς ἡ καλλιτέρα τοῦ ἔτους καὶ τοῦ ἀπενεμήθη τὸ «Prix de Thèses» ἥτοι τὸ μετὰλλιον Lavoisier καὶ δίπλωμα δι' οὗ ἀνεγνωρίζετο ὡς «Lauréat de la Faculté de Pharmacie de Paris».

Τὸ 1945 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Centre National de la Recherche Scientifique «Attaché de Recherches» ἐπὶ δύο ἔτη (1945-47) καὶ τὸ 1947 ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ πρῶτος μεταξὺ πολλῶν ξένων καὶ Γάλλων ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ «Chargé de Recherches» μετὰ τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ ἐπιμελητοῦ (Chef de Travaux des Facultés).

Τὸ ἐπόμενον ἔτος (καὶ ἐπὶ δύο ἔτη) εἰργάσθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ernest Fourneau μελετήσας τὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς χημικῆς συντάξεως καὶ φαρμακολογικῆς ἐνεργείας σωμάτων ἀνηκόντων εἰς τὰς κυκλοακετάλας, εἰς τὴν ὁμάδα τῆς ἰσοκινολίνης καὶ τὰ ἄλατα τοῦ τεταρτοταγοῦς ἀμμωνίου.

Τὸ 1950 ὁ κ. Γ. Τσατσᾶς ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἑκτακτος Καθηγητῆς τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας καὶ ἐδίδαξε εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Φαρμακευτικῆς. Τὸ 1952 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τοῦ ἀπένευσε τὸ βραβεῖον Α. Δαμβέργη διὰ τὴν ἐργασίαν του «Χημικὴ σύνταξις καὶ φαρμακοδυναμικὴ ἐνέργεια νέων ἀντισπασμοδικῶν φαρμάκων».

Ἀκολούθως χάρις εἰς τὸ Centre National de la Recherche Scientifique καὶ εἶτα εἰς ὑποτροφίαν τοῦ «Battelle Memorial Institute» International Division εἰργάσθη εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης ἐπὶ τῶν στεροειδῶν καὶ τῶν ἀλκαλοειδῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ ἰνδολίου.

Ἐπανελθὼν εἰς Παρίσιους (1954) προσελήφθη εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων παρὰ τῷ Καθηγητῇ κ. Delaby. Τὸ ἴδιον ἔτος ἡ Société Chimique de France τοῦ ἀπέ-

νειμε τὸ μεγαλύτερον βραβεῖον ὅπερ διαθέτει, τὸ «Prix le Bel».

Τὸ 1955 ἐξελέγη «Maitre de Recherches» ἰσότιμον μὲ «Maitre de Conférences des Facultés», τίτλος ὅστις ἰσοδουμεί πρὸς τὸν τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ, ἐνῶ ὁ Καθηγητὴς κ. Delaby τοῦ ἀναθέτει τὴν διεύθυνσιν τμήματος τοῦ ἐργαστηρίου του.

Τὸ αὐτὸ ἔτος λαμβάνει μέρος εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Χημείας εἰς Ζυρίχην ὅπου ἀνακοινεῖ πρωτότυπον ἐργασίαν. Τὸ ἴδιον ἔτος ἡ Academie Nationale de Medecine τοῦ ἀπονέμει τὸ βραβεῖον Jansen διὰ τὰς «χημειοθεραπευτικὰς μελέτας του».

Ἐκ τῶν πολλῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Τσατσῆ ἀναφέρομεν κυρίως τὰς δύο διδακτορικὰς διατριβὰς του: α) Etude chimique et spectrale de quelques dérivés de la série decahydronaphthalénique καὶ β) Structure, transpositions intramoleculaires et absorption de quelques dérivés de l'acide β-butyl-tert-cinnamique.

Ἐπίσης ἀναφέρομεν τὰς μελέτας του εἰς τὴν σειρὰν τῆς παπαβερίνης, τῶν τεταρτοταγῶν ἀλάτων τοῦ ἀμμωνίου, σειρὰν ὑπομημάτων ἐπὶ τῶν παραγῶγων τῆς κινολίνης, γενικὴν μέθοδον παρασκευῆς ὀρισμῆνης τάξεως κετονῶν, τὰς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης ἐρεῦνας του ἐπὶ τῶν στεροειδῶν καὶ ἀλκαλοειδῶν τινῶν τῆς ὁμάδος τοῦ ἰνδολίου, τὰς ἐργασίας του ἐπὶ τῶν κυκλικῶν ἀμινοακεταλῶν καὶ τέλος τὰς ἐπὶ τοπικῶν ἀναισθητικῶν περιεχόντων ἀμιδινικὴν ὁμάδα τοιαύτας.

Κλήμης Γ. Κατωγᾶς

Ἀπὸ τὸν Διεθνή Χημικὸν Τύπον

Ὁ ἰὸς ἀσιατικῆς γρίπης καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀντιμετώπισις τῆς πανδημίας ὑπὸ τῶν Η.Π.Α.— Τὸ τεύχος τοῦ Σεπτεμβρίου 1957 τοῦ Journal of the American Pharmaceutical Association (JAPhA) περιλαμβάνει ἄρθρον τοῦ E. W. Martin εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἔλαβον αἱ Η.Π.Α. ἐναντι τῆς πανδημικῆς γρίπης. Περιλαμβάνει ἐπίσης σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Τμήματος Ὑγείας τῆς Ὑπηρεσίας Ἐκπαίδευσως, Εὐημερίας καὶ Δημοσίας Ὑγείας τῶν Η.Π.Α. ὡς καὶ σημεῖωμα τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς A.Ph.A. R.P. Fischelis ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Τὰ δημοσιεύματα αὐτὰ ἐν τῷ συνόλω των ἀποτελοῦν τὴν πληρεστέραν, μέχρι σήμερον, ἐπισκόπησιν ἐξ εἰδικῶν τοῦ τόσου σοβαροῦ αὐτοῦ θέματος, ἡ ὅποια εἰς τὰς γενικὰς τῆς γραμμᾶς ἔχει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡ Ἱστορία ἀναφέρει πολλὰς μεγάλας ἐπιδημικὰς προσβολὰς γρίπης. Αἱ κυριώτεραι γνωστὰ προσέβαλον διάφορα σημεῖα τῆς Γῆς κατὰ τὰ ἔτη 1580, 1729-32, 1758, 1782, 1830-33, 1836-37, 1847-48, 1890, 1918.

Καλύτερον γνωστὴ εἶναι φυσικὰ ἢ τελευταία τοῦ 1918 ἣτις ὑπολογίζεται ὅτι προεκάλεσε περὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια θανάτους εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ὁ ἰὸς τῆς γρίπης ἀπεμονώθη διὰ πρώτην φοράν τὰ ἔτη 1933-34 ὑπὸ τῶν Smith, Andrewes καὶ Laidlaw καὶ οὕτω κατέστη δυνατὴ ἡ παρασκευὴ τοῦ ἐμβολίου. Ἐν συνεχείᾳ διεπιστώθη ὅτι ὑπῆρχον πολλὰ ποικιλία ἰδῶν, Α, Β, C, κ.λ.π., καὶ παρεσκευάσθη γενικὸν ἐμβόλιον προκαλοῦν ἀνοσίαν ἐναντι ὅλων τῶν γνωστῶν μορφῶν.

Τὸ 1948 ἡ Παγκόσμιος ὀργάνωσις Ὑγείας κατήρτισε πρόγραμμα μελέτης τῆς γρίπης εἰς τὸ ὅποιον συμμετέχουν περὶ τὰ 135 πανεπιστημιακὰ ἐργαστήρια, νοσοκομεῖα καὶ στρατιωτικὰ ἐγκαταστάσεις εἰς τὴν Βό-

ρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν καὶ τὴν Εὐρώπην.

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπιδημία ἐγένετο πρῶτον ἀντιληπτὴ εἰς Χόνγκ-Κόνγκ τὴν 18 Ἀπριλίου 1957. Τὸ Ἀμερικανικὸν Στρατιωτικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἐρευνῶν ἀπέστειλεν ἀμέσως ἐπὶ τόπου ὁμάδα ἐπιδημιολόγων ὑπὸ τὴν ἐπιπτεῖαν τῶν ὁποίων ἀπεστάλη τὴν 26/4 ἔ.ξ. δεῖγμα τοῦ ἰοῦ εἰς τὸ ἐν Ἰαπωνίᾳ Γενικὸν Ἰατρεῖον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ. Ὁ ἰὸς ἀπεμονώθη καὶ ἔφθασεν εἰς Οὐάσιγκτον τὴν 13/5, ὅπου καὶ διεπιστώθη ὅτι ἐνεφανίζετο διὰ πρώτην φοράν καὶ ἦτο μία παραλλαγὴ τοῦ τύπου Α καὶ κατεγράφη ὡς (A/Japan/305/57). Προκαλεῖ ἐλαχίστην θνησιμότητα, ποικίλλουσαν εἰς τὰς διαφόρους χώρας μεταξὺ 5 καὶ 100 θανάτων ἀνά 100.000 κρούσματα, χαρακτηρίζεται ὁμως ἀπὸ μίαν πολὺν μεγάλην ταχύτητα ἐξαπλώσεως. Ἡ γρίπη τὴν ὅποιαν προκαλεῖ ἐκδηλώνεται ξαφνικὰ, μὲ πυρετὸν δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τοὺς 40°C, πονοκεφάλους, συνάχι, ἰδρώτα, στέγνωμα τοῦ λάρυγγος, κ.λ.π. Ὁ πυρετὸς διαρκεῖ συνήθως 3-5 ἡμέρας καὶ ἀφήνει εἰς τὸν ἀσθενῆ αἰσθημὰ ἐξαντλήσεως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ἀσφαλὴς διάγνωσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐργαστηριακῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος ἢ ὅποια διαρκεῖ 2-3 ἡμέρας.

Εἶναι λίαν πιθανὸν οὖν τῷ χρόνῳ νὰ ἀναπτυχθοῦν ποικιλία τοῦ ἰοῦ προκαλοῦσαι βαρυτέραν μορφήν τῆς νόσου μὲ ἠδξημένον ποσοστὸν θανάτων. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ σοβαρότης τῆς γρίπης τοῦ 1918 ὠφέλιτο εἰς τὴν ἀνάπτειν ἀναλόγων ποικιλιῶν.

Δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ θεραπεία διὰ τὴν γρίπην. Ὁ μόνος τρόπος νὰ καταπολεμηθῇ εἶναι νὰ διατηρηθῇ ἡ ἰκανότης πρὸς ἀντίστασιν τοῦ ὄργανισμοῦ εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται κυρίως διὰ τῆς λήψεως ἀρκητῆς καὶ πλήρους τροφῆς, διὰ τοῦ ἀρκετοῦ ὕπνου, καθαροῦ ἀέρος κ.λ.π. Ἀναλγητικὰ ὡς ἡ ἀσπιρίνη καὶ ἡ κουδεΐνη χρησιμεύουν μόνον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ πυρετοῦ καὶ τῶν πόνων.

Τὴν προσβολὴν τῆς γρίπης ἀκολουθεῖ περίοδος μικρᾶς ἀντιστάσεως τοῦ ὄργανισμοῦ κατὰ τὴν ὅποιαν δύναται νὰ παρουσιασθοῦν ἄλλα ἀσθένεια ὡς πνευμονία κ.λ.π.

Ὅπως ὅποτε ἀπαιτεῖται ἐξαιρετικὴ περίσκεψις κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἀντιβιοτικῶν τὰ ὅποια πρέπει νὰ χορηγοῦνται μόνον ὁσάκις τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον. Μαζικὴ χορήγησις ἀντιβιοτικῶν εἰς μεγάλην κλίμακα δημιουργεῖ μὲγάλον ἀριθμὸν ἀνθεκτικῶν ποικιλιῶν ἰδία σταφυλοκόκκων.

Εὐθύς ὡς ἐγνώσθη εἰς τὰς Η.Π.Α. ὅτι ἐπίκειται προσβολὴ τῆς γρίπης ἤρχισε μίᾳ ἐξαιρετικῶς συντομισμένῃ καὶ ἐντατικῇ προπαρασκευῇ διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν καλυτέραν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπιδημίας. Τὰ 90.000 μέλη τῆς Α.Ρ.Α. ἀπέστειλαν τηλεγράφημα εἰς τὸν Πρόεδρον Eisenhower διὰ τοῦ ὁποίου προσέφερον τὴν ἀπόλυτον συμπαράστασιν των. Τὰ βιομηχανικὰ συγκροτήματα παρασκευῆς φαρμάκων ἀνέλαβον νὰ παρασκευάσουν 85.000.000 c.c. ἐμβολίου ἐντὸς διαστήματος 4-5 μηνῶν ἐναντι 2.000.000 c.c. ἐτήσιας παραγωγῆς τοῦ γενικοῦ κατὰ τῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν μορφῶν γρίπης ἐμβολίου. Μία τῶν ἐταιριῶν αὐτῶν, ἡ Merck, Sharp and Dohme, παρήγγειλεν ὡς πρώτην δόσιν 9.000.000 γονιμοποιημένα ὡὰ ἡλικίας 11 ἡμερῶν ἐνῶ αἱ νέαι ἐγκαταστάσεις τῆς ἐταιρίας, εἰδικῶς διὰ τὴν παρασκευὴν

του έμβολίου κατά της άσιατικής γρίππης, έκόστισαν άρκετά έκατομμύρια δολάρια.

Ο κύκλος παρασκευής του έμβολίου διαρκεί 50 ήμερας, περιλαμβάνει δέ α) καλλιέργειαν του Ιοϋ εις γονιμοποιημένα ώα ήλικίας 9-11 ήμερών, υπό άυστηρως έλεγχομένης συνθήκας, επί διήμερον, β) άπομόνωσιν του Ιοϋ, γ) μερικόν καθαρισμόν διά κατακρημνίσεως με θεικήν πρωταμίην, δ) θανάτωσιν του Ιοϋ με φορμαλίην και τελικώς ε) μακρόν καθαρισμόν και συμπύκνωσιν. Καθ' όλην τήν διάρκειαν τών έργασιών άπαιτείται άυστηρότατος έλεγχος και προσεκτική παρακολούθησις υπό πεπειραμένου έπιστημονικού προσωπικού. Το έμβόλιον διατίθεται εις τήν κατανάλωσιν υπό μορφήν αίωρήματος εις ρυθμιστικόν διάλυμα.

Ο έμβολιασμός γίνεται εις δύο δόσεις, έντός διαστήματος 1-2 εβδομάδων, ένδομυϊκώς ή ύποδοριώς. Τα προστατευτικά άντισώματα δημιουργούνται μετά 10-14 ήμερας. Οί πρώτοι πειραματικοί έμβολιασμοί προεκάλεσαν ίσχυράς άντιδράσεις άκόμη και εις ένήλικας, τά νεώτερα όμως μετά ειδικής προσοχής, βάσει τής ήδη κηθείσης πείρας, παρασκευασθέντα δείγματα προκαλούν έλαχίστην ή και ούδεμίαν άντίδρασιν.

Τήν 12 Αύγούστου διετέθησαν εις Η.Π.Α. τά πρώτα 502.000 έμβόλια, ένω μέχρι τής 1/9 άνεμένετο νά έχουν παρασκευασθή συνολικώς 8.000.000. Το κόστος του έμβολίου ύπολογίζεται εις 1 \$ ανά ένεσιν.

Η Ύπηρεσία Δημοσίας Υγείας τών Η.Π.Α. κατήρτισε πλήρες πρόγραμμα διανομής του έμβολίου δώσασα προτεραιότητα εις τό ύγειονομικόν προσωπικόν, τούς ύπαλλήλους συγκοινωνιών και έπικιοινωνιών, τά παιδιά, τούς ήλικιωμένους, τας έγκύους γυναίκας, τούς φυματικούς, τούς διαβητικούς και λοιπούς πάσχοντας έκ χρονίων νοσημάτων.

Έκ τών άνωτέρω γίνεται άμέσως αντιληπτόν ότι και άν άκόμη, παρά τας ύφισταμένες δυσκολίας λόγω μη ύπάρξεως ειδικώς πεπειραμένου προσωπικού και καταλλήλως έξωπλισμένων εργαστηρίων, παρασκευασθή εις εργαστηριακήν κλίμακα εις Ελλάδα τό έμβόλιον, ή εις βιομηχανικήν κλίμακα παραγωγή του θά συνήντα άνυπερβλήτους δυσκολίας.

Στ. Α. Κόνστας

Νέα από την Βιομηχανίαν

Αυτόματον φωτογραφικόν μικροσκόπιον.—Η βιομηχανία Carl Zeiss Oberkochen/Württ κατεσκεύασε και διαθέτει εις τό έμπόριον τήν συσκευήν μικροσκοπικών παρατηρήσεων «Ultraphot II» υπό τας τελειότερας προϋποθέσεις χειρισμού και άποδόσεως, κατάλληλον δι' άπ' ευθείας παρατηρήσεις ως και διά τήν λήψιν φωτογραφιών, μικροσκοπικών και μακροσκοπικών παρασκευασμάτων. Άποτελείται από κοινόν ίσχυρόν μικροσκόπιον, φωτογραφικόν θάλαμον και διάταξιν φωτισμού και είναι κατάλληλον δι' όλας τας έπιστημονικάς μικροσκοπικάς έρεύνας ως επίσης και διά τας συνήθεις επαγγελματικάς εργαστηριακάς άπαιτήσεις. Προσφέρεται δι' όλας τας συγχρόνους μεθόδους μικροσκοπικής έρεύνης (φωτεινού πεδίου, σκοτεινού πεδίου, Phasenkontrast, διερχομένου φωτός, προσπίπτοντος φωτός, μικτού φωτισμού, πεπολωμένου και μη πεπολωμένου φωτός) και χαρακτηρίζεται από τήν εύκολον χρήσιν του. Επί πλέον δύναται νά χρησιμοποιηθή διά

προβολήν μικροσκοπικών παρασκευασμάτων επί γαλακτοχρόου διαφράγματος.

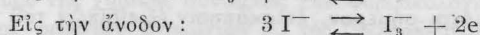
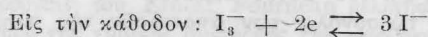
Ο φωτογραφικός θάλαμος λειτουργεί έντελώς αυτόματως και δι' έναλλασσομένης διαστάσεως φιλμ από 9×12 έως 30 cm (μέγιστον μήκος). Ως πηγή φωτισμού διατίθεται συνήθως προβολική λυχνία πυρακτώσεως 12 V/8 A (100 W). Διά προσθήκης και δευτέρας τοιαύτης έπιτυγχάνεται διπλοϋς—διερχόμενος και προσπίπτων—φωτισμός του παρασκευάσματος. Επίσης, δύναται νά χρησιμοποιηθούν λυχνία ύψίστης πιέσεως ύδραργύρου ή ξένου ως και φωτισμός διά βολταϊκού τόξου με έντελώς αυτόματον λειτουργίαν.

Η συσκευή αυτή έξετέθη εις τήν 22αν Διεθνή Έκθεση τής Θεσσαλονίκης και διατίθεται ήδη εις τήν έλληνικήν άγοράν.

«Solion», μία ηλεκτροχημική συσκευή με πολλαπλάς εφαρμογάς. *Chem. Eng. News* 35, No27, 24 (1957).—Τό U.S. Naval Ordnance Laboratory έν συνεργασία με τό Defence Research Laboratory του Πανεπιστημίου του Texas έσχεδιάσαν και έθεσαν εις εφαρμογήν συσκευήν υπό τήν όνομασίαν Solion, ή όποία δύναται νά υποκαταστήση τας ηλεκτρονικάς λυχνίας και τούς κρυσταλλικούς ένισχυτάς εις ένα εύρύτατον πεδίοη ηλεκτρονικών εφαρμογών. Εις τας ηλεκτρονικάς λυχνίας και τούς κρυσταλλικούς ένισχυτάς τά ίόντα κινούνται έντός αερίων, κενού ή στερεού. Αί συσκευαί Solion βασίζουν τήν λειτουργίαν των εις τήν κίνησιν ίόντων έντός διαλύματος.

Η συσκευή άποτελείται από μικρόν κύλινδρον χωρισμένον εις τμήματα, ό όποϊος περιέχει διάλυμα έντός του όποϊου βυθίζονται ηλεκτροδια. Ως διάλυμα δύναται νά χρησιμοποιηθή οϊονδήποτε όξειδοαναγωγικόν σύστημα. Η έσωτερική επένδυσις έξαρτάται από τό έν χρήσει διάλυμα. Συνήθως είναι ή χρήσις ήθμων έκ κεραμικού υλικού ή δικτυωτών έκ λευκοχρόσου.

Ένας τύπος συσκευής Solion ευαίσθητος εις τούς ήχους άποτελείται από ηλεκτροδια έκ λευκοχρόσου και διάλυμα KJ, εις τό όποϊον έχει προσεθετή ίώδιον. Αί άντιδράσεις επί τών ηλεκτροδίων είναι αί άκόλουθοι:

Μία μπαταρία χαμηλού δυναμικού δίδει εκκίνησην εις τήν άρχικήν ροήν του ρεύματος.

Η άρχή λειτουργίας τής συσκευής Solion είναι ή άκόλουθος: Οϊαδήποτε διατάραξις του διαλύματος μεταξύ τών ηλεκτροδίων συνεπάγεται αύξησιν τής ροής του ρεύματος. Λόγω αύτης τής ιδιότητος, φυσικαί μεταβολαί εις τας συνθήκας του περιβάλλοντος τής συσκευής προκαλούσαι άνατάραξιν του διαλύματος, ως π.χ. μεταβολαί ήχου, θερμοκρασίας, πιέσεως, έπιταχύνσεως κλπ., έχουν ως άποτέλεσμα τήν αύξησιν τής ροής τών ίόντων Ιωδίου και έπομένως τήν αύξησιν του διαρρέοντος τήν συσκευήν ρεύματος. Η μεταβολή αύτη εις τήν ροήν του ρεύματος δύναται νά θέτη εις εφαρμογήν συσκευάς έλέγχου.

Εις άλλας συσκευάς Solion γίνεται χρήσις ηλεκτροωσμωτικής πιέσεως, άναπτυσσομένης διά περιορισμού τής ροής τών ίόντων μέσω πορώδους κεραμικού ήθμοϋ, με άποτέλεσμα τόν πολλαπλασιασμόν του ηλεκτρικού ρεύματος.

Μερικά από τὰ πλεονεκτήματα τῶν νέων αὐτῶν συσκευῶν εἶναι καὶ τὰ ἀκόλουθα :

— Λειτουργοῦν μὲ ἐλαχίστην προσφορὰν ἰσχύος ($1/100$ ἕως $1/1000$ τῆς ἰσχύος ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ κρυσταλλικοὶ ἐνισχυταί).

— Εἶναι εὐαίσθητοι, ἀκριβεῖς καὶ ἀντιδροῦν ταχύτατα. Ἡ θερμοτῆς ἐνὸς ἀναμμένου σπῖρτου, ἡ παρουσία ἐνὸς ζῶντος σώματος ἢ μία πηγὴ φωτὸς εἶναι δυνατόν νὰ ἀνιχνευθοῦν ἀπὸ ἀπόστασιν πολλῶν ποδῶν. Δύναται νὰ παράσχουν ἔλεγχον κατὰ τὴν στιγμὴν ἐξελιξέως μιᾶς μεταβολῆς.

— Εἶναι ἀπλές, μικρῆς καὶ συντηροῦνται εὐκόλως.

Ἡ χρῆσις τῶν Solions προβλέπεται νὰ ἀπλοποιήσῃ καὶ πολλὰς ἄλλας τεχνικὰς ἐφαρμογὰς. Δύναται π.χ. νὰ ὑποκαταστήσουν τοὺς βραδεῖς θερμοστάτας, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐν χρῆσει εἰς τὰς οἰκιακὰς συσκευὰς θερμάνσεως κλπ.

«Atomichron», ἓνα ὥρολόγιον Καισίου. *Angew. Chem.* 69, *Nachrichten aus Chemie und Technik* 5, 178 (1957).— Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐξετέθη ἓνα ἐξαιρετικῆς σημασίας ὥρολόγιον Καισίου. Λειτουργεῖ διὰ τῶν κραδασμῶν ἀτόμων Καισίου καὶ ἐντὸς 300 ἐτῶν δὲν πρόκειται νὰ παρεκκλίνῃ, ὡς ὑπολογίζεται, περισσότερο τῶν 5 δευτερολέπτων ἀπὸ τὸν ἀληθῆ χρόνον. Τὸ ὥρολόγιον αὐτὸ στοιχίζει \$ 50.000.

Στ. Σ. Βασιλόπουλος

Κίνησις τῆς Βιβλιοθήκης Ε.Ε.Χ.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. συναδέλφων, ὅτι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐ.ξ. ἐκτίθενται ἐλευθέρως πρὸς χρῆσιν αὐτῶν (οὐχὶ δανεισμὸν) ἐπὶ τραπέζης τῶν ἐντευκτῆριων τῆς Ἐνώσεως τὰ τεύχη τοῦ τρέχοντος ἔτους τῶν λαμβανομένων παρὰ τῆς Βιβλιοθήκης ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, ὡς :

- 1) Journal of the American Chemical Society
- 2) Journal of the Indian Chemical Society
- 3) Endeavour
- 4) Chimie Analytique
- 5) Journal of Research of the National Bureau of Standards
- 6) La Chimica e l' Industria
- 7) Annali di Chimica
- 8) Chimica
- 9) Chemische Rundschau
- 10) Chemische Industrie
- 11) Der Chemie Markt
- 12) Verpackung im Chemiebetrieb
- 13) Τεχνικὰ Χρονικὰ
- 14) Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις
- 15) The Journal of the American Oil Chemists' Society
- 16) Χημικὰ Χρονικὰ
- 17) Δελτίον Ἀγροτικῆς Τραπέζης
- 18) Documenta Chemica Yugoslavica (Bulletin de la Société Chimique Beograd)
- 19) Παραγωγικότης
- 20) Achema Jahrbuch

Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιβλιοθήκης

Ἐπιστημονικὰ Πένθη

† HEINRICH WIELAND

(1877 - 1957)

Ὁ Heinrich Wieland, ἐγεννήθη τὸ 1877 εἰς Pforzheim, ἐσπούδασεν εἰς τὸ Μόναχον, Βερολίνον καὶ Στουτγάρτην. Τὸ 1904 ἔγινεν ὑφηγητὴς εἰς τὸ Μόναχον, τὸ 1909 ὠνομάσθη ἕκτακτος καθηγητῆς καὶ τέσσαρα ἔτη βραδύτερον διωρίσθη προϊστάμενος τοῦ ὀργανικοῦ τμήματος τοῦ Staatslaboratorium τοῦ Μονάχου. Τὸ 1917 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Μονάχου, τὸ 1929 μέχρι τοῦ 1925 διετέλεσε τακτικὸς καθηγητῆς εἰς Freiburg ἀπ' ὅπου καὶ ἐπέστρεψεν ὡς διάδοχος τοῦ Richard Willstätter εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου. Ἐκεῖ παρέμεινε μέχρι τοῦ 1950, ὅποτε κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ὀρίου τῆς ἡλικίας. Ἀπέθανε τὴν 5ην Αὐγούστου τ.ε., κατόπιν βραχείας ἀσθενείας.

Ὁ Wieland ἔτυχε πολλῶν τιμητικῶν διακρίσεων, ἦτο μυστικὸσύμβουλος τοῦ Κράτους, μέλος ἐπίτιμον ἢ τακτικὸν πολλῶν ἐπιστημονικῶν ἐταιριῶν καὶ Ἀκαδημιῶν, κάτοχος τοῦ βραβείου Otto Hahn διὰ τὴν Χημείαν καὶ τὴν Φυσικὴν καὶ τοῦ βραβείου Nobel διὰ τὴν Χημείαν. Ἐξέδιδε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἓνα ἐκ τῶν παλαιότερων καὶ σημαντικωτέρων χημικῶν περιοδικῶν, τὸ Justus Liebig's Annalen der Chemie.

Τὰ θέματα τῶν ἐργασιῶν του ἀφοροῦν κυρίως τὴν Ὄργανικὴν Χημείαν καὶ Βιοχημείαν. ἐν μέρει δὲ καὶ τὴν Ἀνόργανον Χημείαν. Καθώρισε τὴν χημικὴν δομὴν πολλῶν οὐσιῶν αἱ ὁποῖαι ἀπαντοῦν εἰς τὴν φύσιν, ὅπως π.χ. διαφόρων ἀλκαλοειδῶν, τῶν χρωστικῶν τῶν πεταλουδῶν, τῶν δηλητηρίων ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ Ἴθαγενεῖς τῆς Ν. Ἀμερικῆς διὰ τὰ βέλη των κ. ἄ. Τὸ σημαντικώτερον ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὸ πεδῖον αὐτὸ ἦτο ὁ καθορισμὸς τῆς χημικῆς συντάξεως τοῦ μορίου τῶν χολικῶν ὀξέων, τὰ ὁποῖα συνδέονται μὲ τὴν χοληστερίνην καὶ τὴν βιταμίνην D. Διὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ τῶν ἐργασιῶν του ἐτιμήθη τὸ 1927 μὲ τὸ βραβεῖον Nobel τῆς Χημείας.

Ὁ Wieland ἠσχολήθη ἐπιτυχῶς καὶ μὲ τὸν μηχανισμόν τῆς ὀξειδώσεως ἐντὸς τῶν ζῶντων ὀργανισμῶν καθὼς καὶ ἐκτὸς αὐτῶν καὶ διετύπωσε τὴν θεωρίαν τῆς ἀφυδρογονώσεως (Dehydrierungs Theorie), κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἀντιδράσεις αὗται δὲν εἶναι τυπικαὶ ὀξειδώσεις, ἀλλὰ ἀφυδρογονώσεις. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀπόψεων αὐτῶν τοῦ Wieland εἰς τὰς φυραματικὰς ἀντιδράσεις ποὺ λαμβάνουν χώραν ἐντὸς τῶν ὀργανισμῶν ἀνεγνωρίσθη πλήρως. Τὰ πλεῖστα τῶν φυραμάτων ποὺ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ὀξειδώσεις ἐντὸς τοῦ ζῶντος κυττάρου εἶναι «ἀφυδρογονάσαι». Ἐλάχιστα, ὅπως π. χ. τὸ ἀναπνευστικὸν φύραμα τοῦ Warburg, εἶναι ὀξειδάσαι.

Ὁ Heinrich Wieland δὲν ἦτο μόνον ἓνας μεγάλος χημικὸς καὶ ἓνας καλὸς πατέρας, ἀλλὰ καὶ ἓνας μεγάλος διδάσκαλος. Πολλοὶ μαθηταὶ του διαπρέπουν εἰς διάφορας χώρας, ἀρκετοὶ δὲ Ἕλληνες καθηγηταὶ καὶ χημικοὶ ἦσαν μαθηταὶ του. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἀγαποῦν τὸν διδάσκαλον ποὺ εἶχεν ἀφιερῶσει τὴν ζωὴν του διὰ τὴν πρόοδον τῆς καθαρᾶς ἐπιστήμης, διότι ὄχι μόνον ἦτο ἓνας σοφὸς διδάσκαλος, ἀλλὰ καὶ ἓνας καλὸς φίλος τῆς Ἑλλάδος, τὸσον τῆς ἀρχαίας ὅσον καὶ τῆς νέας.

Μιχ. Ὁθ. Δέφνεο

Ευχαριστήριοι έπιστολαί Συνέδρων πρὸς τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ XXX Διεθνούς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ XXX Διεθνούς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας Καθηγητὴν κ. Α. Δελγιάννην ἐστάλησαν πολλαὶ εὐχαριστήριοι ἐπιστολαὶ συνέδρων, εἰς τὰς ὁποίας οὗτοι ἐκφράζουν τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν φιλοξενίαν τῆς ὁποίας ἔτυχον, καθὼς καὶ κρίσεις των διὰ τὴν ἐν γένει διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Κατωτέρω δημοσιεύονται ἀποσπάσματα μερικῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιστολῶν, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν γενικώτερον ἐνδιαφέρον.

Καθηγητῆς Dr. B. Helsefich, Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Γερμανῶν Χημικῶν :

«... Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου ἐξ Ἀθηνῶν, αἰσθάνομαι ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐγκαρδίως διὰ τὴν εὐγενικὴν ὑποδοχὴν μας εἰς Ἀθήνας. Ἦσαν πολὺ ἐνδιαφέρουσαι καὶ πολὺ ὠραῖαι αἱ ἡμέραι πού μοῦ προσέφερε τὸ XXX Συνέδριον καὶ θὰ μοῦ μείνουν ἀλησμόνητοι».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Bienaimé :

«... Συνεκινήθησαν πολὺ ὅταν ἔλαβα τὰ δύο περίφημα βιβλία τῶν Ἀθηνῶν καὶ Μυκηνῶν, τὰ ὁποῖα μοῦ ἀπεστειλάτε ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν... Ἀπὸ τὴν διαμονὴν μου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἔζησα μεγάλας καλλιτεχνικὰς συγκινήσεις, διατηρῶ τὴν πολὺτιμον ἀνάμνησιν τῶν ἐκδηλώσεων συμπαθείας πού μοῦ ἐπεφυλάχθησαν».

Dr Ehrman, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Χημικῆς Βιομηχανίας (Γερμανίας) :

«... Θέλω καὶ γραπτῶς νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου, ὅχι μόνον διὰ τὴν εὐχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικὰ ἀποδοτικὴν διαμονὴν μας εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Παρακαλῶ διαβιβάσατε τὰς εὐχαριστίας αὐτὰς καὶ εἰς τοὺς συνεργάτας σας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τόσον ἐξαιρετον τρόπον ἐφρόντισαν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν πνευματικῶν ἐνδιαφερόντων καὶ τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων μετακινήσεως καὶ συνεδριάσεων».

Κυρία J. I. Yellot (Phoenix Arizona) :

«... ὁ κ. Yellot ἐχάρη ἰδιαίτερος διὰ τὴν ἐπιτυχή ἔκβασιν τοῦ συνεδρίου...»

Καθηγητῆς Kurt Fischbeck, Ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τῆς Dechema :

«... Θέλω ἀκόμη μίαν φορὰν νὰ τονίσω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς διεβεβαίωσα καὶ κατὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν μας, ὅτι ὁ τρόπος ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἡ σκληρότης μετὰ τὴν ὁποῖαν κάθε Ἑλληὴν ἀγωνίζεται μετὰ ἐπιδεξιότητα καὶ ἐργατικότητα νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸ ἔδαφος, μοῦ ἔκαμαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν...»

Εἶθε ἡ Ἑλλάς νὰ γίνῃ ὁ συνδετικὸς κόμβος καὶ ἡ γέφυρα διὰ τὰς σχέσεις τῶν λαῶν τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης».

Καθηγητῆς Dr Cristofor Simionescu, Πρύτανης Πολυτεχνείου Ἰασίου (Ρουμανίας) :

«... Ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ XXX Διεθνούς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὴν ὠραίαν σας πρωτεύουσαν, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς πλέον θερμὰς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν φιλοξενίαν πού εὗρομεν».

Καθηγητῆς Dr A. Simon, Πολυτεχνείου Λρέσδης :

«... ἰδιαίτερος διὰ τὴν θαυμασίαν ὀργάνωσιν καὶ προετοιμασίαν τοῦ συνεδρίου καὶ τῆς παραμονῆς ἡμῶν εἰς Ἀθήνας».

Ἐθαύμασα διὰ τὴν ἀκρίβειαν μετὰ τὴν ὁποῖαν διεξήγοντο αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου, ἐξ αὐτοῦ δὲ συνάγεται ἡ κολλοσιαία προεργασία τὴν ὁποῖαν σεῖς προηγουμένως προσεφέρατε διὰ τὴν πολὺπλευρον ὀργάνωσιν του.

Παρακαλῶ ὅπως τὰς εὐχαριστίας ταύτας μεταβιβάσητε καὶ εἰς τοὺς συνεργάτας ὑμῶν».

Στρατηγὸς Bergeron :

«... Καὶ σήμερον, ἐνθουμούμενος τὰς ἡμέρας τοῦ συνεδρίου, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω διὰ τὴν μεγάλην του ἐπιτυχίαν».

M. Sem, τῆς Electrochemisk (Oslo) :

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς πλέον εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν με περιεβάλατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Συνεδρίου».

Θὰ διατηρήσω πάντοτε μίαν εὐχάριστον ἀνάμνησιν τῶν τόσων ἐνδιαφεροσῶν καὶ εὐχαρίστων ἡμερῶν πού εἶχον τὴν τύχην νὰ περάσω εἰς τὰς Ἀθήνας».

M. Deschiens, Γεν. ἀνταποκριτῆς τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων, Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν Νέας Ὑόρκης :

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν με περιεβάλατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Συνεδρίου».

Θὰ διατηρήσω πάντοτε μίαν εὐχάριστον ἀνάμνησιν τῶν τόσων ἐνδιαφεροσῶν καὶ εὐχαρίστων ἡμερῶν πού εἶχον τὴν τύχην νὰ περάσω εἰς τὰς Ἀθήνας».

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν με περιεβάλατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ὀργάνωσιν τῆς Γραμματείας σας».

Καθηγητῆς Dr. D. W. van Krevelen (Ὁλλανδία) :

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν με περιεβάλατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ὀργάνωσιν τῆς Γραμματείας σας».

Καθηγητῆς E. Frenay, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης :

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν με περιεβάλατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ὀργάνωσιν τῆς Γραμματείας σας».

P. Leveque, τοῦ Κέντρου τῶν Πυρηνικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Saclay (Γαλλία) :

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν με περιεβάλατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ὀργάνωσιν τῆς Γραμματείας σας».

G. Szekeres, Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Χημικῶν Οὐγγαρίας :

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν με περιεβάλατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ὀργάνωσιν τῆς Γραμματείας σας».

είχα την ευκαιρίαν να αξιόσω τὰς ἐπιστημονικάς μου γνώσεις και να γνωρίσω τὰς καλλονὰς τῆς χώρας σας».

Dr. M. Blink, τοῦ Χημικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Σλοβενικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν :

«... Ἐπιστρέφουσα εἰς τὴν πατρίδα μου, διατηρῶ τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις τοῦ χρόνου ποῦ πέρασα εἰς τὴν Ἑλλάδα...».

N. Radosevic, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν Χημικῶν Τεχνολόγων τῆς Γιουγκοσλαβίας :

«... Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν θερμῶς διὰ τὴν συμπαράστασιν σας εἰς τοὺς ἐκπροσώπους μας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ XXX Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας εἰς Ἀθήνας.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους...».

M. van Russelberge, τῆς Ἐταιρίας SOFINA, Βρυξέλλαι :

«... Πιστεύσατε ὅτι διατηρῶ τὴν καλλιτέραν ἀνάμνησιν τῶν ὀλίγων ἡμερῶν ποῦ ἐπέρασα εἰς τὴν πόλιν σας και αἱ ὁποῖαι μοῦ ἐγέννησαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ξαναέλθω εἰς τὴν Ἑλλάδα με πρῶτην εὐκαιρίαν».

R. Perieres, Διευθυντῆς τῆς Pechiney :

«... Προσωπικῶς μπορῶ νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι δὲν ἄκουσα παρὰ μόνον ἐγκώμια...».

P. H. Courouleau :

«Εὐρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σὰς διαβιβάσω τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας ἐξ ὀνόματος τῆς ὁμάδος τῶν συνέδρων, οἱ ὅποιοι ἐπεσκέφθησαν τὴν νῆσον Σάμον.

Ἡ δεξιότης ποῦ ἐδόθη πρὸς τιμὴν μας ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν Ἀρχαιολόγων τοῦ Ἡραίου, τὸ Ἐπιμελητήριον και τὴν Ἐνωσιν τοῦ Οἰνοποιητικοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἦτο πράγματι ἀπὸ τὰς ἐνθέρμους και θὰ εἶναι δι' ὄλους ἡμᾶς ἀξέχαστος».

A de la Rochefoucauld, Διευθυντῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῶν Βιομηχανῶν Συνθέτων Λιπασμάτων :

«... Ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἐκφράσω τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν τελείαν ὀργάνωσιν και τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐργασιῶν του, εἰς τὰς ὁποίας μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ συμμετάσχω».

H. Penau :

«... νὰ σὰς ἐκφράσω τὴν βαθειὰ μου εὐγνωμοσύνην

διότι μᾶς ἐδώσατε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν τὴν θαυμασίαν χώραν σας, ποῦ ἄφησε πλουσίας και εὐχαρίστους ἀναμνήσεις εἰς τὴν καρδιά τῶν Γάλλων, οἱ ὅποιοι θεωροῦνται, κατὰ κάποιον τρόπον, παιδιὰ τῆς πατρίδος σας...»

Σύνδεσμος Χημικῶν Χαλῶν — Ρεθύμνης :

«... Τὸ Δ.Σ. τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου ἀπεφάσισεν ὅπως συγχαρῆ ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὴν ἐπιτυχή διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα συνεληθόντος εἰς Ἀθήνας XXX Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας».

Α.Σ. Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν :

«Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ XXX Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας, τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν και σύμπας ὁ χημικὸς κόσμος αἰσθάνονται τὴν βαθυτάτην ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσουν τὰς θερμὰς τῶν εὐχαριστίας πρὸς ὑμᾶς διὰ τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπωμίσθητε και ἐφέρατε εἰς πέρασιν.

Πιστεύσατε, κύριε Πρόεδρε, ὅτι ὅσον βαρεῖται και ἂν ἐφαίνοντο αἱ εὐθῆναι και ὅσον μέγα τὸ ὑφ' ὑμῶν προταθὲν τὸ λῆμμα, οὐδέποτε ἀμφεβάλλομεν ὅτι, ἡ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν προεδρίαν ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἔφερεν εἰς αἴσιον πέρασιν ὅτι ἀνελάμβανε.

Ἦδη ἡ ἐπιτυχὴς ἐκβασίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, ἡ δύσκολος ἀλλὰ ἀρτία ὀργάνωσις του και ἡ ἄσπογος, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐμφάνισις τοῦ κλάδου τῶν Χημικῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης και σημερινῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῆς φιλοξενηθέντας συνέδρους, ἀποδεικνύουν τὸ μέγεθος τῆς, διὰ τῆς πείρας σας, ἐργατικότητός σας και τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν σας, συμβολῆς σας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆν.

Πιστεύομεν ὅτι, διὰ τὴν, διὰ τοῦ συνεδρίου τούτου, προβολὴν τῶν Ἑλλήνων Τεχνικῶν και τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας εἰς τοὺς ξένους συνέδρους, ὁ Ἕλλην Χημικὸς πρέπει νὰ ὀφείλη πρὸς ὑμᾶς χάριτας.

Παρακαλοῦμεν, κύριε Πρόεδρε, ὅπως δεχθῆτε τὴν ἐκφρασίαν τῶν βαθυτάτων εὐχαριστιῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν και δι' αὐτῆς, σύμπαντος τοῦ χημικοῦ κόσμου πρὸς ὑμᾶς, και δι' ὑμῶν πρὸς τὰ μέλη τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς και τοὺς λοιποὺς στενοὺς συνεργάτας σας».

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ε Ι Σ

— Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ὅτι τὸ εἰδικὸν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Chimie & Industrie» τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ XXX Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας θὰ ἀποσταλῆ ταχυδρομικῶς εἰς τοὺς συναδέλφους ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ὡς Σύεδροι.

Ἡ τιμὴ τοῦ τεύχους ὠρίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 30 δραχμῶν. Οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ κρατήσουν τὸ τεῦχος

παρακαλοῦνται ὅπως ἐπιστρέφουν τοῦτο ἀμέσως.

— Τὸ Δ. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ. παρακαλεῖ τοὺς ἀνέργους συναδέλφους ὅπως διέλθουν ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἐνώσεως κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας και δηλώσουν τὴν ἀκριβῆ των διεύθυνσιν ὡς και τὴν εἰδικότητα τὴν ὁποίαν τυχὸν κατέχουν, διὰ νὰ δύναται νὰ τοὺς εἰδοποιῆ εὐχερῶς εἰς περιπτώσιν ζητήσεως χημικῶν ἐκ μέρους βιομηχανιῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ τὴν εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά» δημοσίευσιν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον *Συσκευαὶ διὰ χαρτο-χρωματογραφίαν. Μία χαμηλοῦ κόστους ἑλληνικὴ κατασκευή*, ἄρθρου μου [βλ. 22Α, 180 (1957)], μοῦ ἐξητήθη ὑπὸ πολλῶν συναδέλφων

ἡ πληροφορία περὶ τοῦ ἐάν ἡ ὑπ' ἐμοῦ περιγραφείσα συσκευή κατασκευάζεται σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἐν σειρᾷ.

Ὅπως ἀνεφέρθη και εἰς τὴν ἐν λόγω δημοσίευσιν, αἱ τρεῖς ὅμοιαι συσκευαὶ πρὸς τὴν ἐκεῖ περιγραφείσαν διάταξιν διὰ χαρτο-χρωματογραφίαν κατερχομένης τεχνι-

κῆς, συνηρολογήθησαν εἰς τὸ Ἐργαστήριον Χημείας Τροφίμων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν πρὸς κάλυψιν ἀπαραιτήτου κενοῦ, μὴ δυναμένου λόγῳ τῶν περιορισμένων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἐργαστηρίου νὰ κάλυφθῃ διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐτοιμῶν τοιούτων, τῶν ὁποίων αἱ τιμαὶ ἐν Ἑλλάδι κυμαίνονται ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ τύπου τῆς συσκευῆς μεταξύ τῶν 2000 καὶ 3000 δραχμῶν.

Ὁμολογῶ ὅτι τὸ ὑπὸ περισσοτέρων ἐκδηλωθέν ἐνδιαφέρον πρὸς ἀπόκτησιν ὁμοίων συσκευῶν πρὸς τὴν εἰς τὴν δημοσίευσίν μου περιγραφομένην τοιαύτην, μοῦ ἐδημιούργησε τὴν σκέψιν ὅτι εἶναι ἴσως ἐπιβεβλημένον εἰς ἐμὲ καθῆκον ὅπως συναρομολογήσω περισσοτέρας ἐξ αὐτῶν καὶ θέσω αὐτάς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πραγματικῶς ἐνδιαφερομένων, παραιτούμενος οἰουδήποτε ἐμπορικῶν κέρδους καὶ λαμβάνων ἀντ' αὐτοῦ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἐμπράκτου πιστοποιήσεως τῶν εἰς τὴν δημοσίευσίν μου ἐκτεθεισῶν ἀπόψεών μου.

Ἐπειδὴ βεβαίως τὸ ἔργον τῆς συναρομολογήσεως συσκευῶν χαρτο-χρωματογραφίας δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἐπ' ἀόριστον ἀπασχόλησίν μου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπ' ἐμοῦ συναρομολογηθησομένων συσκευῶν θὰ εἶναι κατ' ἀνάγκην περιορισμένος, δυναμένων εἰς αὐτὸν νὰ συμπεριληφθοῦν μόνον ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι θὰ ζητηθοῦν ἐγγράφως, τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστολῶν ἀποστελλομένων πρὸς τὸν κ. Στυλ. Σ. Βασιλόπουλον — τοῦ ὁποίου ἡ διεύθυνσις εἶναι: Ἐργαστήριον Χημείας Τροφίμων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁδὸς Σόλωνος ἀριθ. 104, Ἀθήνας — τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1957.

Ἐυχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Μετὰ τιμῆς,
Λημ. Σ. Γαλανός.

*

Letter to the Editor

In the two first editions 1957 of your journal, Dr. E. Toole has published a paper about Berol SPIN 62. It deals with the quantitative analysis and performance of the product in a rayon spin bath.

Different analytical methods are discussed but the most modern one is not even mentioned (1). This method is described by the manufacturer of Berol SPIN 62 in a brochure distributed to the rayon industry in all countries.

In his summary Dr. Toole mentions that a concentration of 0,2 - 2‰ should be used in order to prevent the formation of hard sulphur deposits on the Nelson rollers and clogging of the spinnerets. However, in the experiments only concentrations lower than the recommended ones have been investigated.

In a plant trial with rayon spin bath additives there is always a transition period before the full benefit of the product can be obtained.

(1) N.Schönfeldt, Kolloid Zeitschrift 142 (1955), 164

The length of this period varies but definitely it is longer than ten days used by Dr. Toole. When surface active agents are added to a rayon spin bath system in which this type of products has not previously been used, old deposits in the pipe lines and tanks may loose due to the lowered surface tension and the dispersing power of the product. During this initial period the efficiency of the spin bath additive in preventing e. g. clogging of the spinnerets is not made use of fully.

Due to the decreased surface tension the flow of the spin bath on the freshly coagulated fibers is influenced. This is probably the reason for the reported pH-variation in the finished yarn. This problem should be possible to solve by e.g. adjusting the position of the thread guides or the pH of the washing water. Dr. Toole's conclusions about the efficiency of Berol SPIN 62 seems in some of his experiments to be too hasty.

Gothenburg, Sweden, September 14, 1957.
BEROL AKTIEBOLAG
Fred E. Gärtner

Answer of the author

As the investigation about Berol Spin 62 was made early in 1956, only the prospect of the product was to my disposition. Afterwards the stopping of work by the firma ETMA and my emigration to Brasil did not permit me to continue the plant trial and to bring the literature up to date.

We have not worked with concentrations of Berol Spin 62 higher than 0,3‰ in the spinning bath, because the expense caused by so great additions seemed uneconomical to the firma.

I agree with Dr. F. Gärtner, that the alkalisating of washing water will turn the pH of the finished yarn, but this measure will also increase the cost of the rayon.

20/10/1957
Sao Paulo, Brasil
Dr. E. Toole

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΣΠΟΡΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟΝ ζητεῖται χημικὸς μὲ ἐιδικὴν πείραν καὶ ἀνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων. Πληροφορίαι μόνον ἀπὸ 6.30' ἕως 7.30' μ. μ. παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Εὐαγγελίῳ, δικηγόρῳ, Σταδίου 38 (Μέγαρον Νικολοῦδη, Α' ὄροφος, Γραφεῖον 22).

Παράγραφα

Εἰς τὸ τεῦχος 10 (Ὀκτ. 1957), σελ. 235, 2α στήλη, στίχος 17 ἐκ τῶν κάτω: ἀντὶ ὀλιγκῆς, νὰ διαβαστῇ: ὀλιγκῆς.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ:

Τυπογραφικαὶ Ἔργασιαί: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΟΥΔΕΛΗ, Ἐδριπίδου 92 — Ἀθήναι
Ἑπεὶθ. Τυπογραφείου: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, Γανοχώρων 41 — Νίκαια